

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	4612010299
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4612010299.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvinenej P. P. pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2016 v Bratislave dovolanie obvinenej P. P. podané prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Pavla Gráčíka proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. apríla 2015, sp. zn. 2To/12/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej P. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 21. novembra 2014 sp. zn. 1T/139/2012 bola obvinená P. P. uznaná vinnou z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistených dňoch v mesiacoch január až február 2011 v katastri obce Prašice na parcele č. 2264, kat. územie F., v lokalite zvanej „Dolinský jarok“ v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny, a to konkrétne v rozpore s ustanovením § 47 odsek 3 a § 47 odsek 8 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov bez súhlasu Obce Prašice ako orgánu na ochranu drevín a bez predchádzajúceho vyznačenia dreviny, ktorá sa má vyrúbať, dala ako predsedníčka Združenia bývalých urbárikov Prašice vypíliť stromy, a to 152 kusov agátov bielych s obvodom kmeňov od 50 cm do 283 cm, 3 kusy čerešní vtáčích s obvodom kmeňov od 98 cm do 123 cm a 2 kusy čerešní višňových s obvodom kmeňov od 64 cm do 73 cm, ktoré boli drevinami rastúcimi mimo lesa a vzťahuje sa na ne ochrana podľa Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a takto spôsobila na životnom prostredí škodu podľa znaleckého posudku z odboru ochrany životného prostredia vo výške 70.642,58 Eur, predstavujúcu spoločenskú hodnotu vypílených drevín.

Za to bola odsúdená podľa § 305 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenej podľa §

49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať činnosť vo výbere pozemkového spoločenstva, a to Združenia bývalých urbárikov, pozemkové spoločenstvo Prašice, ktoré je zapísané v registri pozemkových spoločenstiev Obvodného lesného úradu v Nitre, vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana Krajský úrad životného prostredia Nitra, ul. J. Kráľa 124, 949 01 Nitra, IČO: 379 612 76 s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Naproti tomu bola obvinená P. P. tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11. decembra 2012 sp. zn. Pv 440/2011 pre skutok uvedený v bode 2/ obžaloby a právne posúdený ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., pretože tento skutok nie je trestným činom, pričom ho mala spáchať na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času do 07.05.2012 v obci Prašice, na parcele č. 3340/2, na pozemku druhu „ostatné plochy“ v časti zvanej „Vinohradský jarok“ ako predsedníčka Združenia bývalých urbárikov Prašice, umožnila uložiť na tomto pozemku odpad kategórie „ostatný odpad“ v množstve 28 ton tak, že od uzamknutého areálu zapožičala kľúče N. M. a X. W., aby mohli na pozemok vyviešť ostatný odpad na nákladných automobiloch, teda nakladala s odpadom v rozpore s ustanoveniami § 18 ods. 1, ods. 3 písm. a/, b/ a § 19 ods. 1 písm. d/, e/, f/ zák. č. 223/2001 Z.z. o odpadoch, a takto spôsobila škodu na životnom prostredí podľa znaleckého posudku z odboru ochrany životného prostredia, odvetvia priemyselný odpad a odhad škôd v životnom prostredí vo výške 1.623,48 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinená P. P. prostredníctvom svojho obhajcu v odsudzujúcej časti do viny i trestu (č.l. 604-606), ktoré bližšie odôvodnila prostredníctvom obhajcu podaním z 2. marca 2015 (č.l. 633-637). V dôvodoch odvolania poukazovala na predchádzajúce uznesenie krajského súdu, ktorým zrušil na základe jej odvolania prvotný odsudzujúci rozsudok okresného súdu. V tomto rozhodnutí odvolací súd vytýkal, že súd prvého stupňa neupravil skutok tak, aby obsahoval charakteristické znaky trestného činu. V popise skutku absentoval objekt trestného činu. Keďže rozsudok bol zrušený len na základe jej odvolania, dospela k záveru, že po vrátení veci nebolo možné skutok upraviť tak, aby napĺňal znaky žalovaného trestného činu. Ďalej poukazovala, že v jej prípade možno hovoriť len o nedodržaní formálneho postupu, keď požiadala o povolenie súhlasu k výrubu nižšieho počtu drevín, ako sa neskôr ukázalo, že je potrebné. K žiadnej reálnej ujme na majetku nedošlo.

Vo vzťahu k posudzovaniu jej trestnej zodpovednosti poukazovala na znenie zmluvy o dielo č. 1/2011, na základe ktorej svedok H. ako zhotoviteľ vykonával výrub predmetných drevín. Výrub realizoval ako podnikateľ, preto je absurdné, aby bola trestnoprávne postihnutá ona. V ďalšej časti odvolania poukazovala na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., že z hľadiska závažnosti jej konanie nemôže napĺňať intenzitu, ktorú zákon vyžaduje na spáchanie trestného činu. V tejto súvislosti poukazovala na výsledky dokazovania, že k formálne neoprávnenému výrubu drevín došlo len z hľadiska nedodržania administratívnych záležitostí. Povolenie na výrub dostala a celé jej konanie nesmerovalo k spôsobeniu škody, ale k splneniu cieľa, ktorý bol v súlade s ochranou prírody. V závere odvolania navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a domáhala sa oslobodenia.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v zmysle § 317 Tr. por. na verejnom zasadnutí 22. apríla 2015 rozsudkom pod sp. zn. 2To/12/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v odsudzujúcej časti a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým uznal obvinenú P. P. vinnou z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

v presne nezistených dňoch v mesiacoch január až február 2011 v katastri obce Prašice na parcele č. 2264, kat. územie F., v lokalite zvanej „Dolinský jarok“ bez súhlasu Obce Prašice ako orgánu na ochranu drevín dala ako predsedníčka Združenia bývalých urbárikov Prašice vypíliť stromy, a to 152 kusov agátov bielych s obvodom kmeňov od 50 cm do 283 cm, 3 kusy čerešní vtáčích s obvodom kmeňov od 98 cm do 123 cm a 2 kusy čerešní višňových s obvodom kmeňov od 64 cm do 73 cm, ktoré boli drevinami rastúcimi mimo lesa a vzťahuje sa na ne ochrana podľa Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a takto spôsobila Krajskému úradu životného prostredia Nitra škodu podľa znaleckého posudku z odboru ochrany životného prostredia vo výške 70.642,58 eur, predstavujúcu spoločenskú hodnotu vypílených drevín.

Za to bola odsúdená podľa § 305 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenej podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať činnosť vo výbere pozemkového spoločenstva, a to Združenia bývalých urbárikov, pozemkové spoločenstvo Prašice, ktoré je zapísané v registri pozemkových spoločenstiev Obvodného lesného úradu v Nitre, vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú stranu Krajský úrad životného prostredia Nitra s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 22. apríla 2015, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinená prevzala 11. júna 2015, jej obhajca prevzal rozhodnutie 15. júna 2015, prokurátor 10. júna 2015 a odpis rozhodnutia bol doručený aj poškodenej strane.

Okresný súd Topoľčany 31. marca 2016 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvinenej P. P., ktoré podala prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Pavla Gráčika, ktorý obvinenú obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 2. decembra 2015 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V dôvodoch svojho mimoriadneho opravného prostriedku (č.l. 663-670) namietala, že skutok popísaný v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku nie je uvedený tak, aby zodpovedal príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bola odsúdená. Základná skutková podstata trestného činu podľa § 305 Tr. zák. je tzv. blanketovou skutkovou podstatou, ide o trestnoprávnu normu, ktorá sa vo všeobecnosti dovoľáva normy inej. Blanketový charakter skutkovej podstaty trestného činu vyžaduje, aby súd vo výroku rozsudku uviedol konkrétne príslušné ustanovenia mimotrestného zákona, ku ktorým porušeniu konaním obvineného došlo.

V jej prípade sa v rozsudku uvádza len to, že vyrúbané stromy boli drevinami rastúcimi mimo lesa a vzťahuje sa na ne ochrana podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny. Vo výroku sa neuvádza žiadne konkrétne ustanovenie citovaného alebo iného zákona, ktoré by malo byť v dôsledku výrubu stromov porušené. Ide o zásadný nedostatok, v dôsledku ktorého nie je možné skutok naformulovaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku považovať za trestný čin, ide preto o nesprávne právne posúdenie zisteného skutku.

V ďalšej časti svojho dovolania namietala, že zo skutkovej vety vyplýva, že sama stromy nerúbala, ale výrub realizovali iné osoby, konkrétne živnostník H. H. a jeho pracovníci na základe zmluvy o dielo. V rozsudku sa jej kladie za vinu, že nechala vyrúbať nezákonným spôsobom určité stromy, teda priamo sa na výrube nezúčastňovala, ale výrub stromov objednala ako štatutár Združenia, ktoré reprezentovala. V

jej prípade ide o jasný prípad objednávky a nie o prípad priameho spáchania skutku. V tomto kontexte poukazovala na doktrínálny výklad, podľa ktorého je pri účastníctve dôležité, že účastník sa na trestnom čine nezúčastňuje priamo. V jej prípade nemožno hovoriť ani o tzv. nepriamom páchatelstve. Výrub stromov vykonával podnikateľ na základe zmluvy o dielo, preto zhotoviteľ zodpovedá za dodržiavanie protipožiarnych, bezpečnostných a ekologických predpisov. V prípade žalovaného skutku mohla vystupovať iba ako účastník, avšak vzhľadom na to, že účastníctvo je v pomere akcesority, ktorá vo všeobecnej rovine znamená závislosť trestnosti účastníka na trestnosti hlavného páchatela, nie je možné postihovať účastníctvo, keď nie je určené, že vôbec došlo k spáchaniu trestného činu.

Napokon v dovolaní poukazovala, že súd sa vôbec nevysporiadal s jej námietkami, že išlo o nepatrnú závažnosť činu a mal uplatniť tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. K formálne neoprávnenému výrubu došlo len v dôsledku nedodržania administratívnych náležitostí, keďže povolenie na výrub by bolo udelené a celé jej konanie nesmerovalo k spôsobeniu škody, ale k splneniu stanoveného cieľa, ktorý bol v súlade s ochranou prírody. Záverom svojho dovolania navrhla napadnutý rozsudok, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie zrušiť a prikázať súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určila, k dovolaniu obvinenej vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor i poškodená strana.

Prokurátor vo svojom vyjadrení (č.l. 678-680) uviedol, že dovolanie obvinenej považuje za nedôvodné. Argumenty uvedené v dovolaní nie sú spôsobilé naplniť uplatnený dovolací dôvod. Obvinená sa dovolaním domáha zmeny v skutkových zisteniach a zmeny v hodnotení vykonaných dôkazov, čo nie je možné, a preto navrhol dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodená strana Okresný úrad Topoľčany, odbor starostlivosti o životné prostredie vo svojom vyjadrení (č.l. 672) uviedol, že argumenty uvedené v dovolaní považuje z hľadiska zákona o ochrane prírody a krajiny za účelové. V opačnom prípade by bol vytvorený precedens, podľa ktorého nikto, kto objedná nepovolený výrub drevín rastúcich mimo lesa, alebo dá pokyn na takýto výrub, či už ako fyzická osoba alebo štatutárny zástupca právneho subjektu, by sa nemohol dopustiť porušenia právnych predpisov a následne prečinu. K svojmu vyjadreniu doložila poškodená strana aj stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 9. marca 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podala obvinená v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvinenej je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovovací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Obvinená P. P. v predmetnej veci uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K uvedenému dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili sudy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinená v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvinenej vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu uplatnila námietky, ktorými zjavne vybočila z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Formálne síce namietla nesprávne právne posúdenie skutku, avšak jej námietky primárne smerovali do oblasti skutkových zistení, ako na to správne poukázal aj prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu obvinenej. Obvinená súdom oboch stupňov vytýka nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ku ktorému došlo v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov. V podstate spochybňovala súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrela vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre ňu priaznivejšom hodnotení dôkazov. Skôr ako o námietku právnú, ide o skrytú snahu obvinenej, aby vykonané dôkazy a skutkový stav boli vyhodnotené v jej prospech.

Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obvinenej ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutom rozsudku po objektívnej i subjektívnej stránke. V tomto smere námietky obvinenej nie sú opodstatnené. Rovnako nie je dôvodné tvrdenie obvinenej, že v konaní došlo k porušeniu zásady uvedenej v § 327 ods. 2 Tr. por. S jej námietkou sa už náležite vysporiadal odvolací súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že porušenie procesných predpisov v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu nemožno úspešne namietat'. Najvyšší súd nemohol akceptovať ani námietku obvinenej vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák.

Tvrdenie obvinenej, že závažnosť jej konania je nepatrná, v tomto prípade nemá opodstatnenie. Práve naopak, svedčí o tom následok, ku ktorému došlo jej konaním, nakoľko spoločenská hodnota vypílených drevín podľa znaleckého posudku predstavuje sumu 70.642,58,-Eur.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinenej P. P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.